

Strona skarżąca podnosi, że pozwana wysłała do rządu niderlandzkiego pisma informujące o trwającym dochodzeniu prowadzonym przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych („OLAF”), w którym nie zostało jeszcze sporządzone (końcowe) sprawozdanie, lecz w którym skarżące zostały wskazane imiennie i w którym wskazano — włącznie zawarto treść bardzo silnie sugerującą — że skarżące uczestniczyły w nieprawidłowościach w ramach zarządzania dziewiątym Europejskim Funduszem Rozwoju i w którym w konsekwencji Komisja postanowiła na podstawie tego twierdzenia, że zarządzanie dziesiątym Europejskim Funduszem Rozwoju w odniesieniu do projektów dotyczących dawnych Antyli Niderlandzkich nie może im zostać powierzone. Skarżące nie została przy tym w żadnym miejscu określone przez OLAF jako „zainteresowane” i w związku z tym nie wiedziały one, że powinny były podjąć jako „zainteresowane” obronę, w związku z czym skarżącym uniemożliwiono obronę, ponieważ do dzisiaj nie zostały one poinformowane o sformułowanych pod ich adresem zarzutach, przed którymi powinny się bronić.

- 2) Zarzut drugi dotyczy naruszenia zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań, ponieważ skarżące w uzasadniony sposób oczekiwały, że zostanie im powierzona realizacja dziesiątego Europejskiego Funduszu Rozwoju w odniesieniu do dawnych Antyli Niderlandzkich.
- 3) Zarzut trzeci dotyczy naruszenia zasady proporcjonalności, ponieważ Komisja wykluczyła skarżące jedynie na podstawie zawartych w sprawozdaniu OLAFu „tymczasowych ustaleń”, wskazujących na „możliwe problemy”.
- 4) Zarzut czwarty dotyczy naruszenia prawa do bycia wysłuchanym.
- 5) Zarzut piąty dotyczy naruszenia zasady przejrzystości w rozumieniu art. 14 rozporządzenia (WE) nr 215/2008 ⁽¹⁾ oraz obowiązku uzasadnienia.
- 6) Zarzut szósty dotyczy naruszenia art. 18 rozporządzenia (WE) nr 2304/2002 ⁽²⁾ oraz jednolitego dokumentu programowego w związku z dziesiątym EFR.
- 7) Zarzut siódmy dotyczy naruszenia art. 29 rozporządzenia (WE) nr 215/2008, ponieważ przesłanki powierzenia IMG realizacji finansowania w ramach wspólnego zarządu nie są spełnione. Druga zaskarżona decyzja jest zatem również niezgodna z prawem.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 215/2008 z dnia 18 lutego 2008 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do 10. Europejskiego Funduszu Rozwoju (Dz.U. L 78, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2304/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. wprowadzające w życie decyzję Rady 2001/822/WE w sprawie stowarzyszenia krajów i terytoriów zamorskich ze Wspólnotą Europejską (Decyzja o Stowarzyszeniu Zamorskim) (Dz.U. L 348, s. 82).

Skarga wniesiona w dniu 19 września 2013 r. — Ratioparts-Ersatzteile-Vertriebs przeciwko OHIM — IIC (NORTHWOOD)

(Sprawa T-509/13)

(2013/C 344/118)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Ratioparts-Ersatzteile-Vertriebs GmbH (Euskirchen) (przedstawiciel: M. Koch, Rechtsanwalt)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: IIC — Intersport International Corp. GmbH (Berno, Szwajcaria)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zmianę decyzji Drugiej Izby Odwoławczej z dnia 4 lipca 2013 r. (sprawa R 2211/2012-2) w ten sposób, by sprzeciw B17963622 został w całości oddalony; oraz
- obciążenie wnoszącej sprzeciw kosztami postępowania w sprawie sprzeciwu oraz drugiej strony postępowania odwoławczego kosztami tego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „NORTHWOOD” dla towarów i usług z klas 8, 9, 20, 25 i 35 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 9 412 776

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: IIC — Intersport International Corp. GmbH

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską znaku towarowego „NORTHBROOK” dla towarów z klas 9, 14, 18, 20, 22, 25 i 28

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: częściowe oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.